

POSTANOWIENIE

24 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 24 czerwca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku D.J. i M.J. - jako następców prawnych T.J.
z udziałem T.C., A.D., K.D., D.S., P.D. i B.N.
o zasiedzenie,
na skutek skargi kasacyjnej D.J. i M.J.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z 30 października 2025 r., I Ca 364/25,

I. odrzuca skargę kasacyjną;

II. oddała wniosek uczestników K.D. i B.N. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 30 października 2025 r., Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, w sprawie z wniosku D.J., M.J. - jako następców prawnych T.J. z udziałem T.C., A.D., K.D., D.S., P.D., B.N., o zasiedzenie na skutek apelacji uczestników K.D., P.D., A.D., B.N. od postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu z 13 kwietnia 2023 r., zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie I. w ten sposób, że wniosek oddalił (pkt I) oraz orzekł o kosztach postępowania (pkt II, III).

2. Od postanowienia Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wywiedli wnioskodawcy zaskarżając postanowienie w całości.

3. Skarżący wnieśli o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Przedmiotowa skarga kasacyjna została obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, a zatem podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in.:

- oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części,

- wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny. Do niedawna, zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego brak ten nie podlegał uzupełnieniu. Konieczność sprecyzowania zakresu żądanego uchylenia lub zmiany orzeczenia sądu drugiej instancji dotyczył każdego wniosku skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18). Inaczej się to ma po wydaniu uchwały Sądu Najwyższego z 5 marca 2026 r. (III CZP 29/25), przy czym trzeba wskazać, że Sąd w tym składzie nie podziela jej treści (zdanie odrębne do uchwały zgłosił m.in. sędzia SN Piotr Telusiewicz).

Należy więc wskazać, że bezwzględnym wymogiem jest, aby zakres zaskarżenia skargi kasacyjnej i wniosek o jej uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, Wymaganie to jest niezależne od rozmiarów rozbieżności między zakresem zaskarżenia a wnioskiem z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.; korelacja między wskazanymi elementami konstrukcyjnymi skargi powinna być bowiem pełna (zob. postanowienie SN z 30 grudnia 2021 r., II CSK 204/21). W orzecznictwie dominuje przy tym stanowisko, że Sąd Najwyższy nie może ustalić zakresu i treści wskazanych wymagań konstrukcyjnych skargi w drodze jakichkolwiek zabiegów interpretacyjnych (zob. postanowienie SN z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10).

Przypomnieć trzeba, że od postanowienia Sądu Okręgowego skargę

kasacyjną wywiedli wnioskodawcy zaskarżając postanowienie w całości.

W niniejszej sprawie skarżący wskazali natomiast, że wnoszą o:

- „...uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu I Wydział Cywilny z dnia 30 października 2025 r., sygn. akt 1 Ca 364/25 i oddalenie apelacji uczestników K.D., P.D., A.D., B.N. od postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu z dnia 13 kwietnia 2023 r., sygn. akt I Ns 432/21 oraz o zasądzenie od uczestników na rzecz wnioskodawców zwrotu kosztów procesu za II instancję oraz w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych”;
- „ewentualnie ... uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu I Wydział Cywilny z dnia 30 października 2025 r., sygn. akt I Ca 364/25 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania kasacyjnego”.

Skarżący zatem nie wskazali w jakim zakresie wnoszą o uchylenie postanowienia. Sąd nie może zastąpić w tym przypadku skarżącego, tzn. sąd nie może domniemywać zakresu złożonego wniosku. Brak takiego wskazania czyni skargę niedopuszczalną (zob. przykładowo postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14; z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14; z 10 maja 2024 r., III CZ 365/23; z 13 sierpnia 2024 r., I CSK 1066/23).

Wyrażone powyżej stanowisko - o niedopuszczalności wniesionej skargi - nie pozostaje w sprzeczności z uchwałą Sądu Najwyższego z 5 marca 2026 r. (III CZP 29/25), zwłaszcza w kontekście pkt 1 przywoływanej uchwały oraz treści wniosku reformatoryjnego skonstruowanego przez skarżących.

5. Na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Taka sytuacja jednak nie nastąpiła, zatem na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

6. Jedyne dodatkowo należy wskazać, że skarga kasacyjna wnioskodawców nie zawiera argumentów dostatecznych dla uznania, że skarżący skutecznie wykazali, iż w sprawie zachodzi powołana przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi kasacyjnej oznacza, zgodnie z poglądem utrwalonym w judykaturze, że skarżący musi przedstawić dokładny wywód, na czym – jego zdaniem – polega oczywista zasadność skargi w danej sprawie z przytoczeniem przepisów, których naruszenie ją spowodowało oraz argumentację wskazującą na to, dlaczego opisane naruszenie doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej, w trybie z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., nie jest oczywiście naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie SN z 8 października 2015 r., IV CSK 189/15 i przywołane tam orzecznictwo). Skarżący, przedstawiając – jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” – powinien zatem wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia (zob. postanowienia SN: z 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z 15 kwietnia 2021 r., IV CSK 617/20).

W przedmiotowej sprawie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej nie spełnia powyżej opisanych wymogów. Skarżący we wniosku wskazali, że „bardziej szczegółowo argumentacja na poparcie tego stanowiska przedstawiona będzie w części wstępnej uzasadnienia niniejszej skargi kasacyjnej”. Jednak już w uzasadnieniu tego wniosku brakuje części wskazującej przepisy, których naruszenie spowodowało oczywistą zasadność skargi oraz argumentację wskazującą na to, dlaczego opisane naruszenie doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Skarżący skupili się jedynie na argumentach związanych z okolicznościami wpływającymi na ustalenie stanu faktycznego sprawy.

Przypomnieć trzeba, że w orzecznictwie SN wskazuje się, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie

przedsądu, natomiast podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy muszą być przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione, a dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie wystarczy odwołać się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, ponieważ mimo że argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (zob. postanowienia SN z 22 maja 2024 r., I CSK 786/24).

7. Oddaleniu podlegał wniosek uczestników o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek uczestników, dotyczący kosztów postępowania, został powiązany z odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania lub jej oddaleniem (zob. orzeczenie SN z dnia 15 listopada 1934 r., C II 1677/34, Zb. Urz. 1935 r. poz. 204; postanowienia SN: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, z dnia 29 maja 2009 r., V CSK 37/09, z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

Piotr Telusiewicz

[SOP]